

Arrest

**nr. 113 248 van 31 oktober 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2013 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 22 mei 2013 een asielaanvraag in.

1.2. Op 14 juni 2013 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“WEIGERING VAN INOVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG

Asielaanvraag: 22/05/2013

Overdracht CGVS: 28/05/2013

U werd op 12 juni 2013 van 9u06 tot 10u30 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is. Uw raadsman, meester Gilles Berghmans loco meester Wim Busschaert, woonde het gehoor integraal bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Prishtinë (Kosovo) en bent u in het bezit van het Kosovaars staatsburgerschap. In 2010 leerde u M. B. {...} (O.V. xxxxxxxxx) kennen met wie u in december 2011 een relatie startte. In juni 2012 brachten Mérita en u jullie ouders op de hoogte van jullie relatie, wat bij de ouders van Mérita niet in goede aarde viel daar uw familie een slechte reputatie heeft. Tevens was de familie er niet met opgezet dat u meer dan vier jaar jonger bent dan Mérita en u, in tegenstelling tot Mérita en haar familie die moslim zijn, katholiek bent. Een tweetal weken na de bekendmaking van jullie relatie werd u door G. B. {...}, broer van Mérita, onder druk gezet om jullie relatie stop te zetten. Gelijkaardige bedreigingen kreeg u van G. B. {...} in september en november 2012. Tevens ging de familie van Mérita in de periode januari tot april 2013 een aantal keer naar uw ouders met de boodschap dat jullie relatie dienden te beëindigen. Ook uw ooms werden door de familie van Mérita aangesproken en onder druk gezet dat u en Mérita jullie relatie dienden stop te zetten. Op advies van uw oom R. H. {...} trok u begin april 2013 naar Llapashtice (Kosovo). Na uw vertrek naar Llapashtice werd uw familie nog meer onder druk gezet en werd het u duidelijk dat een vertrek uit Kosovo uw enige mogelijkheid was. U verliet met Mérita Kosovo op 19 mei 2013 en reisde naar België, waar u op 21 mei 2013 aankwam en een dag later een asielaanvraag indiende. U bent niet in het bezit van documenten ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag. Bij een terugkeer naar Kosovo vreest u vermoord te worden door de familie van uw partner Mérita B. {...}.

B. Motivering

Op basis van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 7 mei 2013 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Zo dient immers vooreerst gewezen te worden op een aantal vaststellingen die uw algemene geloofwaardigheid en de waarachtigheid van de door u geponeerde asielmotieven ernstig in vraag stellen. U verklaarde sinds juni 2012 tot uw vertrek uit Kosovo op 19 mei 2013 onafgebroken in Kosovo te hebben verbleven (CGVS, p. 3-5). Uit uw Facebookprofiel blijkt echter dat u zich in de periode december 2012-april 2013 zeer frequent in Zwitserland bevond. Ondanks dat de bewijzen (foto's van uw Facebookprofiel) u werden voorgelegd bleef u steevast ontkennen de afgelopen maanden in Zwitserland te zijn geweest. Uw verklaring dat u op uw Facebookprofiel kan schrijven wat u maar wil, wanneer u maar wil, kan echter niet worden weerhouden. Immers, los van de vraag waarom u allerhande valse informatie op uw Facebookprofiel zou schrijven, moet opgemerkt worden dat de plaatsbepalingen die door Facebook op uw profiel worden weergegeven, staan voor de plaatsen waar u zich bevond wanneer u de betreffende informatie/posts op uw profiel plaatste. Uw argumentatie ter zake houdt dan ook geen steek (CGVS, p. 11). Het feit dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw onafgebroken verblijf in Kosovo in de periode juni 2012 tot mei 2013 zet uw beweerde problemen met de familie van Mérita in voormelde periode op zeer wankеле schroeven (CGVS, p. 8). Voorts kunnen de nodige vragen gesteld worden over de wijze waarop u Kosovo heeft verlaten. Immers zo verklaarde u dat uw smokkelaars alternatieve wegen namen zodat jullie geen grenscontroles kenden (CGVS, p. 7). Uw partner Mérita verklaarde dan weer dat jullie de grensposten wel passeerden, maar dat bij de

controles jullie smokkelaars uitstapten en jullie in de wagen bleven zitten (CGVS Mérita, p. 5). Bovenstaande vaststellingen zetten de waarachtigheid van uw asielmotieven fundamenteel op de helling.

Bovenstaande bedenkingen ter zijde, dient vastgesteld te worden dat u Kosovo enkel en alleen verliet wegens problemen met de familie van uw partner Mérita. Los van de problemen met de familie van Mérita kende u noch uw partner in Kosovo ooit problemen met andere burgers of de Kosovaarse autoriteiten (CGVS, p. 9; CGVS Mérita, p. 6).

Er dient vastgesteld te worden dat de door u aangehaalde problemen met de familie van Mérita een louter interpersoonlijk (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) karakter hebben. Uw problemen met de familie van Mérita houden ook geen verband met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het loutere feit dat de familie van Mérita in u geen goede partij voor Mérita zag ligt immers aan de oorsprong van uw problemen met Merita's familie (CGVS, p. 7).

Voorts dient, indien er alsnog geloof kan gehecht worden aan uw problemen met de familie van Mérita, vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met hen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u geenszins gedaan heeft. Zo heeft u, noch uw familie, in Kosovo ooit een klacht neergelegd bij de politie of enige andere instantie voor jullie problemen met de familie van Mérita (CGVS, p. 9). Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Uw motivatie om geen klacht neer te leggen tegen Merita's familie, met name dat het indienen van een klacht bij de autoriteiten uw situatie alleen maar erger zou maken omdat een klacht indienen als een uitdaging wordt gezien in Kosovo, kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen (CGVS, p. 9). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat Kosovaarse Politie hulp en/of bescherming kan en wil bieden aan alle Kosovaarse burgers die problemen hebben/vrezen, alsook dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse Politie haar taken op een professionele en competente manier uit. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van EULEX. Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Het is de taak van de EULEX Police Component om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is. Eveneens maakt de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo actueel redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uw motivatie dat de Kosovaarse politie u geen permanente bescherming zou kunnen bieden ingeval van een klacht, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Bescherming hoeft immers niet absoluut te zijn en impliceert niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd worden (CGVS, p. 9). Uit niets blijkt dat de Kosovaarse autoriteiten ingeval van het indienen van een klacht u niet zouden voorzien van de nodige hulp en/of bescherming. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw partner-Mérita B. {...} werd een beslissing tot niet-inoverwegingname van haar asielaanvraag genomen. “

2. Over de gegrondheid

2.1. In een eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van de “Conventie van Genève van 28/07/1951” en van artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoekende partij betoogt als volgt :

“Ten onrechte gaat het cgvs ervan uit dat verzoekster geen asielaanvraag kan indienen nu zij uit Kosovo komt en Kosovo op de lijst met ‘veilige landen’ voorkomt. Dit is uiteraard te kort door de bocht. Ten eerste definieert het verdrag van Genève een vluchteling als {...}. Opdat verzoekster het statuut van vluchteling kan bekomen dient zij dus te voldoen aan twee voorwaarden:

(a)zij dient te vrezen voor vervolging wegens de vermelde redenen

(b)zij wil of kan de bescherming van haar land niet invoeren;

Verzoekster haar asielrelaas voldoet evenwel aan beide voorwaarden:

(a)verzoekster heeft duidelijk tijdens haar verhoor aangegeven dat zij door haar familie wordt bedreigd met de dood en of folteringen wegens het feit dat zij moslim is en haar vriend katholiek; Naast deze religieuze reden is ook het feit dat verzoekster vriend uit een armere familie komt en 4 jaar ouders is dan haar een reden voor de familie van haar om zich desnoods met geweld te verzetten tegen de relatie (bestreden beslissing pagina 1, alinea 5);

(b)verzoekster is verschillende malen naar de politie gegaan met het oog op bescherming tegen deze bedreigingen doch de Kosovaarse politie vindt verzoekers problematiek niet prioritair en richt zich nog steeds vooral op de spanningen die er zijn met buurland Servië; De politiedienst van Kosovo biedt inderdaad geen of weinig bescherming aan zijn onderdanen, sterker ze plegen zelfs misdrijven tegen hun eigen (onschuldige) burgers;

{...}

Bron:-inserbia dd. 27/06/2013

EN

{...}

Bron: Amnesty International rapport over Kosovo, meer precies misdaden over het KLA

Naast het feit dat verzoeker aldus niet kan genieten van de bescherming door de politiediensten is Kosovo bovendien een heel klein land en heeft een vlucht binnen het land weinig kans op slagen aangezien de familie van zijn vriendin hem tot op heden steeds heeft gevonden op zijn tijdelijke onderduikadressen

Hoger vermeld toont aan dat Kosovo op de lijst van veilige landen zetten niet correct is en dat verzoekster haar asielaanvraag diende behandeld te worden. Zij voldoet immers aan beide voorwaarden om aanspraak te maken op het statuut van vluchteling.

Inderdaad, verzoekster is op de vlucht wegens bedreiging omwille van haar godsdienst en verzoekster kan geen beroep doen op de Kosovaarse politiediensten hiervoor.

Haar dan toch terugsturen maakt een schending van uit van conventie van Genève van 28/07/1951 en van artikel 3 EVRM.

Immers verzoekster dient te vrezen voor haar leven en of folteringen vanwege haar familie. Nochtans waarborgt het EVRM, meer bepaalt artikel 3 dat niemand mag worden onderworpen aan menonwaardige behandelingen.

Dit is een absoluut recht (EHRM 7 juli 1989, Soering/Verenigd Koninkrijk nr. 14038/88, 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, nr 22414/93)

Dit betekent dat wanneer er een kans bestaat dat verzoekster in haar thuisland zal onderworpen worden aan dergelijke menonwaardige behandelingen zij niet kan worden uitgezet, maar dat integendeel de Belgische asielinstanties haar op deze basis een verblijfstitel dienen af te leveren. (Denys, L., Overzicht van het Vreemdelingenrecht, UGA, 2012, p439)

De bestreden beslissing schendt dan ook de conventie van Genève evenals artikel 3 van het EVRM dat directe werking heeft in België.

Het eerste middel is dan ook gegrond”

2.2. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *“Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”* Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

2.3. Vooreerst wordt opgemerkt dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel omvat. Vervolgens wordt er volledigheidshalve op gewezen dat artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Verzoekende partij beperkt zich in het middel tot een herhaling van haar vluchtmotieven, waarover de commissaris-generaal voor de vluchtelingen heeft geoordeeld en waarvan verzoekende partij, door na te laten deze motieven met concrete argumenten te weerleggen, niet aantoonde dat dit oordeel kennelijk onredelijk of feitelijk onjuist is en een verwijzing naar een parlementaire vraag aan het Europees Parlement van 5 december 2011, een artikel van inserbia van 27 juni 2013 en een rapport van Amnesty International over Kosovo van 2013.

2.4. In de bestreden beslissing wordt evenwel uitdrukkelijk verwezen naar informatie (die zich in het administratief dossier bevindt) die gebaseerd is op een veelheid aan objectieve bronnen en waaruit blijkt dat in Kosovo de aanwezige veiligheidsdiensten over het algemeen hun taken op een professionele en toereikende manier uitvoeren. Er blijkt voldoende bescherming te zijn voor minderheden, met inbegrip van Roma, Ashkali en Egyptenaren doordat de verschillende politiemachten en de KFOR wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Het vertrouwen in de Kosovaarse politie is over het algemeen goed. Hoewel er binnen de Kosovaarse politie nog steeds een aantal hervormingen nodig zijn, is EULEX van oordeel dat de Kosovaarse politie in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Eveneens blijkt dat er door de OSCE Mission in Kosovo speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de Kosovaarse politie van de internationale normen inzake mensenrechten en zij adviseert de Kosovaarse politie over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren.

2.5. Uit lezing van het gehoorverslag op het Commissariaat-generaal blijkt dat verzoekende partij verklaarde nooit persoonlijke problemen gekend te hebben met de Kosovaarse autoriteiten, politie of justitie (p. 6, gehoorverslag CGVS). Verder verklaarde zij nooit naar de politie te zijn gestapt om haar problemen met de familie van M. aan te kaarten (p. 6 gehoorverslag CGVS). Het argument van verzoekende partij in het verzoekschrift waar zij thans stelt dat zij verschillende keren naar de politie is gegaan maar dat deze haar problemen niet prioritair vond en de politie geen of weinig bescherming biedt, is geheel strijdig met haar verklaringen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal, derwijze dat verzoekende partij niet kan overtuigen. De commissaris-generaal oordeelt dan ook in alle redelijkheid dat van verzoekende partij mag worden verwacht dat zij eerst nationale bescherming zoekt, hetgeen zij blijkens haar verklaringen geenszins gedaan heeft.

2.6. Door te verwijzen naar algemene informatie waaruit blijkt dat de politie van Kosovo schuldig is aan mishandeling van vooral minderjarigen, maakt verzoekende partij, die trouwens geen minderjarige is, niet aannemelijk dat, gelet op de uitvoerige informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zij niet kan rekenen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien handelt de informatie waarover verzoekende partij beschikt over een periode van eind 2011 tot begin 2012, terwijl de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dateert van 5 juni 2012 en bovendien veel uitgebreider en gedetailleerder is dan de informatie die verzoekende partij naar voren schuift. Verzoekende partij verwijst voorts nog naar de veiligheidssituatie in Kosovo-Metohija, doch verzoekende partij blijkt afkomstig uit Prishtinë, zodat deze informatie geenszins op haar van toepassing is. Waar verzoekende partij nog verwijst naar informatie van Amnesty International, stelt de Raad op basis van de integrale lezing van deze informatie vast dat verzoekende partij deze informatie uit haar context rukt. Deze

informatie handelt met name over oorlogsmisdaden en de wil of onwil om deze te onderzoeken en daders te vervolgen. Dit is hoegenaamd niet van toepassing op de situatie van verzoekende partij.

2.7. Verzoekende partij brengt geen concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aan ter staving van haar kritiek. Zij toont bijgevolg niet aan dat ze een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling.

2.8. De schending van artikel 3 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

2.9. Daargelaten de vraag of de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) rechtstreeks kan worden aangevoerd, omdat de bestreden beslissing een beslissing tot niet inoverwegingname van de asielaanvraag betreft op basis van artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), blijkt uit voorgaande bespreking dat de commissaris-generaal in redelijkheid tot het besluit is gekomen dat de asielaanvraag van verzoekende partij niet in overweging kan worden genomen.

2.10. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij betoogt als volgt :

“b.2. Tweede middel

Schending van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991), schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S., 31 december 1980)

Het cgvs gaat er in haar beslissing vanuit dat Kosovo geen gevaarlijk land is nu het voorkomt op de lijst met 'veilige' landen.

Aangezien verzoekster echter duidelijk voldoet aan beide voorwaarden om in aanmerking te komen om als vluchteling te worden erkent, schendt de bestreden beslissing dan ook de motiveringsplicht nu verzoekster niet kan nagaan om welke redenen het cgvs van oordeel is dat Kosovo een veilig land zou zijn, zeker nu de realiteit heel anders klinkt. Het advies van het cgvs om Kosovo , naast andere Balkan landen als veilig te beschouwen, wordt immers niet publiek gemaakt...

Het tweede middel is dan ook gegrond”

2.11. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan zij is genomen.

Zo verwijst de bestreden beslissing naar artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet en motiveert zij dat verzoeksters asielaanvraag niet in overweging wordt genomen omwille van de redenen zoals uitvoerig uiteengezet in de bestreden beslissing.

2.12. Verzoekende partij stelt dat het haar niet duidelijk is om welke redenen Kosovo als veilig land wordt beschouwd, doch uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal verwijst naar het koninklijk besluit van 7 mei 2013 waarbij Kosovo als veilig land van herkomst werd vastgesteld.

De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

De wetgever heeft in deze specifieke procedure voorzien met name, de niet in overwegingname van de asielaanvraag met betrekking tot asielzoekers afkomstig uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst en waarbij uit de verklaringen niet duidelijk blijkt dat er redenen zijn om in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut. Met het koninklijk besluit van 7 mei 2013 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (hierna: het koninklijk besluit van 7 mei 2013) is een lijst van veilige landen van herkomst vastgelegd.

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 mei 2013 luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen :

- Albanië*
- Bosnië-Herzegovina*
- FYROM*
- India*
- Kosovo*
- Montenegro*
- Servië”.*

In casu kan verzoekende partij niet betwisten dat Kosovo, waarvan zij verklaart dat het haar land van herkomst is, als veilig land wordt beschouwd.

In de aanhef van het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 7 mei 2013 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst”.

In fine van het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 7 mei 2013 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen”.

Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet belet verzoekende partij dus niet om aan te tonen dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekende partij niet duidelijk blijkt dat wat haar betreft aangaande Kosovo, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt gesteld dat de asielaanvraag van verzoekende partij niet in overweging wordt genomen omdat zij afkomstig is uit een veilig land van herkomst en dat haar asielaanvraag enkel in overweging kan worden genomen indien zij duidelijk aantoonde dat er wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, wat verzoekende partij in casu niet doet.

Voorts moet worden aangegeven dat uit de door verzoekster aangevoerde bepalingen niet kan worden afgeleid dat er op de commissaris-generaal een verplichting zou rusten om het advies dat is voorzien in artikel 57/6/1, vierde lid van de Vreemdelingenwet mee te delen aan een vreemdeling wiens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen of dat dit advies in het administratief dossier dat met betrekking tot deze vreemdeling wordt bijgehouden zou dienen te worden opgenomen (cf. RvS 5 februari 2013, nr. 9452 (c)). In dit verband moet worden toegelicht dat het verzoeker vrij stond om, indien hij meende dat de inhoud van dit advies in voorliggende zaak van belang was, aan de commissaris-generaal de inzage te vragen. Er blijkt evenwel niet dat hij dit heeft gedaan en de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur legt enkel een (passieve) openbaarheid op verzoek op (RvS 2 april 2003, nr. 117.862; RvS 11 juni 2003, nr. 120.369). Verzoekster, die bovendien wordt bijgestaan door een advocaat, kan dan ook niet worden gevolgd waar hij lijkt te willen aangeven dat hij de inhoud van dit advies niet kon verifiëren. Daarenboven zijn de conclusies van het onderzoek dat door de commissaris-generaal werd doorgevoerd en op basis waarvan werd besloten om onder meer Kosovo op te nemen in artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 mei 2013 opgenomen in het verslag aan de koning dat werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Verzoekster kon, middels een eenvoudige lezing van het Belgisch Staatsblad, bijgevolg reeds kennis nemen van het gegeven dat de

commissaris-generaal adviseerde om Kosovo op te nemen in een lijst van veilige landen van herkomst en van het voorbehoud dat hij maakte.

2.13. Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER